

MARIA DE L'ALLIBERAMENT

per VÍCTOR CODINA

La fe en Maria no deixa pas de ser ambigua. No té res d'estrany que el que podria ser i hauria de ser alliberador, es converteixi en alienant.

És per això que val la pena retornar a Maria de Natzaret; noia del poble, camperola, vilatana d'una desconeguda colònia romana; muller d'un pobre fuster, amb accent galileu, mare de Jesús, senzilla mare de família obrera, que sabia quines eren les dificultats de cada dia, l'obscuritat de la fe davant el misteri de Jesús, fill seu i fill de Déu, que patí la solitud, l'espasa de dolor en la creu, que sentí l'alegria de la Pasqua i de l'infantament eclesial de la Pentecosta. Pelegrina de la fe, primera cristiana, seguidora de Jesús, cooperadora en la tasca d'encarnar el Fill, dona creient amb la fe d'Israel, pobra de Jahvè, filla de Sió, oberta a Déu i als homes. L'Assumpta al cel és la pobra pagesa de Natzaret i viceversa.

Maria és sagrament de la misericòrdia de Déu. Davant d'un Déu experimentat per molts com a llunyà, temible, implacable, jutge sever, Maria encarna les entranyes misericordioses de Déu, la seva tendresa infinita, la seva compassió, la seva bondat de cor. Experta en dolors, comprèn el clam del poble, del poble pobre, de les dones, dels infants, dels explotats, dels vells, dels qui no tenen remei.

Maria no viu una fe alienant; és la dona compromesa que busca el bé del poble, el seu alliberament. És la dona del Magnificat, la que canta Déu que derroca els poderosos del soli i exalça els pobres. És la dona de les benaurances, la profetessa que denuncia el pecat i la corrupció, la mare de l'ajusticiat injustament, que s'indigna davant l'opressió dels pobres.

No és una Reina neutral, no és una dona de l'alta burgesia, no és una diplomàtica il·lustre que va somrient de reunió en reunió, no és la intel·lectual de saló, racionalista i escèptica, no és una dona que cerca l'ambigüitat i la falsa prudència. Maria és l'hereva dels profetes, la precursora dels màrtirs, la qui manté la memòria subversiva de Jesús i la memòria de tots els ajusticiats i morts injustament i prematura en la història.

Maria és el triomf de la vida damunt la mort, de la justícia damunt la injustícia, del bé sobre el mal. Ni la mort ni la corrupció tenen la darrera paraula.